

चम् । कृष्णाजिनस्य हनिर्मितेर्व्यजनैर्दण्डवद्विस्त्रिभिः
महावीरं परितः प्रकीर्त्तनकारान् दीपनाय उप-
वीजयेयुः । तेषु व्यजनेषु एकं प्रतिप्रस्थाता, अपर-
मन्त्रीषा, शिष्टमध्वर्युणा गृहीत्वा धूनयद्भिः सव्यापसव्यं
तिः प्रदक्षिणं कार्यम् । तत्र सव्यादृत्तौ व्यजन-
धूननम् दक्षिणादृत्तौ व्यजनान्यन्तः कृतेति भेदः ।
धूननेन प्रदीपत्वात् जाते अर्घिषि सुवर्णयतमानं निधा-
याज्येन क्षुबेण महावीरं विद्धेत् । एतच्च सुवर्णयतमानं
महावीरादन्त्यं सुगुप्ते देहे स्थापयित्वा कार्यम् । अध्वर्यो-
र्महावीरसेके व्याघृततया प्रतिप्रस्थाता खौकिकपिष्टानां
त्रीहीषां यवानां रौहिण्यौ पुरोडाशौ पठेत् । रौहिण्य-
पुरोडाशयोरन्त्यपुरोडाशधर्मत्वं तेन कपालयोः संस्का-
रादि कार्यम् । “दृष्टे द्यावापृथिवी” इति मन्त्रेण
परिधीन् परिधाय रौहिण्यौ पुरोडाशौ पात्नीस्थानीय-
बोरुप्रस्तोत्रं क्योः रौहिण्यहवन्योः क्षुबोरुहास्य-
तत्स्यानेव आहवनीयदक्षिणोत्तरयोः एकं दक्षिणतोऽ-
परमुत्तरतश्च स्थापयेत् । “वर्म्मस्य तन्नौ गायेति”
प्रस्तोतमेषम् । यजमानसहितानाञ्चत्विजां परिक्रम-
यम् । प्रस्तोतव्यतिरिक्तोः पञ्चत्विजः उपतिष्ठेयुः ।
कन्दोगानां मते तत्सहिताः षट् परिक्रमेयुः । “गर्भो-
द्भवानामिति” सकृत्, द्विचत्वीं परिक्रमेयुः । पत्नी-
क्षिरोऽपगताच्छादनं कृत्वा महावीरमोज्जमाणां पत्नी-
“त्वष्टमन्” इत्येतं मन्त्रं वाचयेयुः । प्रातः “अहः केतु-
नेति” मन्त्रेण दक्षिणं रौहिण्यं, रात्रिं “रात्रिरिति” मन्त्रेण
उत्तरं रौहिण्यं जुहुयात् । ५०० । वर्म्मधुग्बन्धनार्था-
पायवती रज्जुः तस्याएव पश्चात्पादबन्धनार्थं सन्धानं
तदुद्वेगमादाय “दृष्टे द्यावापृथिवी” मन्त्रेण उपांशु, नाम्ना च
त्रिरुच्चैः गार्हपत्यं गच्छन् तामाह्वयेत् । “धेतुं गायेति”
प्रस्तोतमेषम् । “अदित्यै राक्षसीति” मन्त्रेण ह्यमागतं
नां पाशेन प्रतिसृज्य (तस्याः रज्जुपाशं शृङ्गयोः प्रोतं
कृत्वा स्थूणायां बद्धा) “पूषासीति” मन्त्रेण धेतुं पश्चात्-
पादयोः सन्धानेन (नियमनेन) बद्धा “वर्म्मार्थं दीप्तेति”
वत्सं ततोऽपाकुर्व्यात् । (स्तनपानात् निवर्त्तयेत्)
“अश्विभ्यां पिबस्विति” मन्त्रेण पिबन्ने (पात्रभेदे) दुहेत् ।
“स्नाहेन्द्रवदिति” मन्त्रेण पिबन्ने पतिताविप्रुषोऽभि-
मन्त्रयेत् । “यस्तो स्तन” इति स्तनालम्बनम् । प्रतिप्रस्थाता
अजामेवं मयूखे तृतीयो बद्धा दुहेत् । “पयोगायेति प्रति-
प्रस्थातमेषम् । “उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते” इति मन्त्रे

होत्वोच्यमाने अध्वर्युः गोः समीपादुत्तिष्ठेत् । “उप-
द्रव पयसेति” मन्त्रे होत्वोच्चार्यमाणे गार्हपत्यं प्रति
अध्वर्युर्गतः । “गायत्रं कन्दोऽसीति” प्रतिमन्त्रं परो-
शासावादद्यात् । “वसिष्ठशफौ गायेति” प्रस्तोतमेष-
म् । “द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीति” मन्त्रेण
परीशासाभ्यां महावीरुपहणम् परीशासाभ्यां महावीर-
सुवक्षिण्यं सृज्यवेदेनोपगृह्य उपयमन्या अन्तरिक्षेणो-
पयच्छामीति गृह्णीयात् । उपयमनीं च दुग्धरूपधर्म्मस्य
अधस्तात् स्थापयेत् । उपयमन्या गृहीतं महावीरमजपय-
सासेन यान्ते महावीरे “प्रैत ब्रह्मणस्पते इति” वाक्ये
होत्वोच्यमाने “इन्द्राश्विनेति” गोः पयोऽपनयेत् ।

ईक० आहवनीयं गच्छन् “समुद्राय त्वेति” मन्त्रेण
वातनाम जपेत् । उपयमन्यां पतितं पयोऽहतं वा धर्म्मं
(दुग्धे) “स्नाहा धर्म्मायेति” आसिञ्चेत् । “स्नाहा
धर्म्मः पितृ” इति जपित्वाऽतिश्रम्यान्नाय प्रस्तोतारं
धर्म्मस्य यजेति प्रवेयेत् । षष्टकारेण “विश्वामाशा इति”
मन्त्रेण होमः । “दिवि वा इति” मन्त्रेण महावीरं त्रिरु-
कमयेत् । “स्नाहाऽग्नये इति” मन्त्रेण षष्टकारयोजितेन
होमः । ऊतावशिष्टद्वयस्य “अश्विनी धर्म्ममिति” ब्रह्माहु-
मन्त्रम् । “अपातामिति” मन्त्रेण धर्म्मस्य यजमानाहुमन्त्र-
म् । अतितप्तत्वात् पात्रमध्ये सर्वतः इतस्तत उच्छ-
न्नतो ये धर्म्मलेशास्तेषाम् “इमे पिबस्विति” मन्त्रेणाहु-
मन्त्रम् । “वर्म्मादिति” मन्त्रेण ऐशान्यामध्वर्युर्द्व-
च्छत् “अमेन्ययो” इति मन्त्रेण महावीरं विष्कताह
निदध्यात् । तच्च परीशासगृहीतमेव स्थापयेत् । नीचे-
धर्म्ममध्ये शकलं प्रवेश्य तत्स्थेनाज्येन विकङ्कत-
शकलम् अक्षा अक्षा “स्नाहा पूषे शवश” इति
मन्त्रेण तदेव जुहुयात् कृत्वा कृत्वा च प्रथमपरिधी
विकङ्कतशकलान् निदध्यात् । एवं तिधा कृत्वा चतुर्थ-
मङ्कतं तच्छकलमोज्जमाणां दक्षिणतो बर्हिषि उपगूहेत्
(प्रवेशयेत्) । अङ्कतं सप्तमं च विकङ्कतशकलम् दक्षिणेक्ष-
माणः सर्वलेशपात्रं (महावीरस्य हतलेशेपात्रम्) मूलाप-
पर्यन्तं प्रतिप्रस्थाते दद्यात् । प्रतिस्थाता तं शकलमुदञ्चं
नियच्छेत् । धर्म्मसम्बन्धि नवमीतादि “स्नाहा सं ज्यो-
तिषा” इति मन्त्रेण परीशासाभ्यामुत्पाद्य उपयमन्यां
क्षुच्यासिञ्चति (क्षुण्णुखलोपरि अधोमुखं करोतीत्यर्थः)
ततो द्वितीयरौहिण्यहोमः । मध्यमपरिधी निहितानि
पञ्च वैकङ्कतशकलानि आहवनीये जुहुयात् । उपयमन्यां